

Hristos a Înviat!

Adevarat a Înviat!

Christ Is Risen!

Truly He Is Risen!

„Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru!

Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare, și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viața veșnică”
(Troparul Nasterii Maicii Domnului)

***Parohia Ortodoxa Romana
"Nasterea Preasfintei Fecioare Maria" din Boston***

Duminica Orbului din nastere.
(a sasea dupa Pasti)

*Sfanta Liturghie incepe la ora 12:00 pm
Serviciile religioase ale parohiei au loc la
Biserica Ortodoxa Rusa cu acelasi hram:
8 Addison St, Chelsea MA 02150 (colt cu Washington Ave #110)*

*Preot paroh, parintele Narcis Stoica
Website: www.SfantaMariaBoston.org
Email: Parinte.Narcis@gmail.com
Cell Phone: (714) 488-2040*

Duminica a sasea dupa Pasti

(a Orbului din nastere)

9 mai (Florar) 2010

Mutarea moastelor Sf. Ier. Nicolae la Bari; Sf. Prooroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor

Ap: Fapte 16, 16-34

Ev: Ioan 9, 1-38

Axionul Pastilor: "Îngerul a strigat."

Sfanta Liturghie a Sfantului Ioan Gura de Aur

Glas 5

In urmatoarele doua saptamani..

* **Miercuri 12 Florar †**)Sf. Mc. Ioan Valahul (*Odovania Praznicului Învierii Domnului*)

* **Joi 13 Florar (†)Înălțarea Domnului** (Ziua Eroilor)

* **Vineri 21 Florar †**)S. Imparati intocmai cu Apostolii, Constantin si mama sa Elena (*Odovania Praznicului Înaltarii Domnului*)

* **Sambata 22 Florar** – Sambata Mortilor, Mosii de Vara

* In toate miercurile si vinerile din perioada Penticostarului (adica de la Duminica Pastilor si pana la Duminica Rusaliilor) – deslegare la peste.

* **Miercuri 12 Florar, ora 18:30** – Vecernie Mare cu Litie la Înălțarea Domnului

* **Joi 20 Florar, ora 18:30** – Vecernie Mare cu Litie la Sfintii Imparati Constantin si Elena

* **Sambata 22 Florar (Sambata mortilor - Mosii de Vara)**, ora 10:00 – Sfanta Liturghie a Sfantului Ioan Gura de Aur urmată de Slujba de pomenire pentru toti cei din veac adormiti parinti si frati ai nostri.

* **Sambata 22 Florar** pornind din jurul orei amiezii, picnicul comunitatii noastre, prilejuit de Mosii de Vara.

Cercetati si website-ul parohiei noastre www.sfantamariaboston.org

Duminica 30 mai - Nu se slujeste Sfanta Liturghie in comunitatea noastra, intrucat, cu binecuvantare, parintele Narcis este in calatorie. Biserica este deschisa, comunitatea rusa avand programul neschimbat (Slujba Sfintei Liturghii la orele 9:30 AM)

Despre orbirea sufletească

(Din predica la Duminica Orbului a părintelui arhimandrit Ilie Cleopa)

Hristos a înviat ! Iubiți credincioși,

Dar din ce se naște orbirea sufletească în mintea omului? Aceasta vine asupra omului din mai multe pricini. Mai întâi ca urmare a faptelor rele. Acest lucru îl arată Mântuitorul: *Lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina, căci faptele lor erau rele. Că oricine face cele rele urăște Lumina, pentru ca faptele lui să nu se vădească* (Ioan 3, 19-20). Orbirea spirituală vine de la diavol.

Orbirea spirituală vine din necredință și din împotrivirea față de Dumnezeu.

Am arătat că una din pricinile orbirii spirituale este păcatul. Acum să vedem de ce păcatul aduce orbirea sufletului și întunecarea minții omului. Iată de ce. Păcatele după mărturisirea Sfintei Scripturi se numesc "lucruri ale întunericului" (Isaia 29, 15; Romani 13, 12; Efeseni 5, 11). Ca lucruri ale întunericului, păcatele, de orice fel ar fi, aduc în mintea omului întuneric, tulburare, boală și orbire duhovnicească. Prin ce putem izgoni din mintea noastră întunericul păcatului? Prin părăsirea păcatului, prin ascultarea cuvintelor lui Dumnezeu, prin post, rugăciune, pocăință cu lacrimi și spovedania sinceră la duhovnic și prin lucrarea poruncilor lui Dumnezeu. Prin aceste fapte bune, fiecare om oricât de păcătos ar fi, vine la lumina cunoștinței și se apropie de Dumnezeu, devenind dintr-un om întunecat și păcătos, un vas ales al lui Dumnezeu și un fiu al împărăției cerurilor.

Să întoarcem acum cuvântul la orbirea sufletească din zilele noastre. Toți am văzut oameni orbi, fie din naștere, fie din accidente, fie în urma unor boli grele. Ori de câte ori vedem un orb, ne cuprinde pe fiecare un sentiment de milă, ba câteodată ne dau și lacrimile. El nu poate merge singur, nu poate vedea cerul, soarele și frumusețea florilor. Nu poate privi icoana și crucea la care se închină, nici fața mamei, a copiilor și a semenilor săi, nu poate citi o carte sfântă, nu poate lucra mai nimic și se simte o povară pentru familie și societate, căci trăiește mai mult din mila altora.

Mult mai grea și mai vrednică de plîns este însă orbirea minții, a inimii, a voinței și conștiinței. Căci și sufletul este cu mult mai de preț decât trupul. De aceea zice Mântuitorul: *Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă își pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb pentru sufletul lui?* (Marcu 8, 36-37). Sufletul fiind creat de Dumnezeu veșnic, orbirea sufletească este una din cele mai grele boli care duce la pierderea sufletului și la osînda lui veșnică. Vindecarea acestei boli este cu mult mai grea și mai importantă decât vindecarea orbirii trupesti!

Ce înțelegem prin orbirea sufletească sau duhovnicească? Înțelegem întunecarea și înrobirea sufletului prin tot felul de păcate sufletești și trupesti: trufia minții, a conștiinței, necredința, îndoiala în credință, sinuciderea, uciderea sufletească și trupestă, avortul, desfrîul, minciuna, iubirea de averi, zgîrcenia, lăcomia, păcatele sînt boli ale sufletului care îl aruncă în orbire și fără leac. Și dacă nu părăsim păcatele care ne robesc duhovnicească, orbirea sufletului va duce la moartea chinurile iadului.

Oare ce este creștinul care își schimbă credința în întemeiată de Hristos și de Sfinții Apostoli și se duce la nu orb la suflet? Ce este creștinul care nu vine cu anii citește cărți sfinte și amîna pocăința și spovedania pînă în ceasul morții, dacă nu un bolnav și orb sufletește, care umblă pe calea pierzării și nu mai este în stare să se scoale din păcate, să se pocăiască și să-și mîntuiască sufletul?

Ne întrebă și pe noi astăzi Hristos: "Creștinilor, credeți voi cu tărie în Hristos, Mîntuitorul lumii? Păziți poruncile Lui? Credeți voi în Sfînta Evanghelie ca să aveți viața veșnică? Credeți voi că Dumnezeu a creat lumea, că are milă de ea și El singur o poate salva de la distrugere și moarte?" De răspunsul pe care îl vom da, depinde mîntuirea sau osînda.

Iar dacă credem în Fiul lui Dumnezeu cu tărie, să împlinim poruncile Lui și să facem ce a făcut orbul din Evanghelie. Că după ce i-a pus tină pe ochi l-a trimis să se spele la izvorul Siloam din apropiere și îndată s-a vindecat și a văzut. Tina de pe ochii sufletului este necurăția păcatelor noastre, de care ne curățim prin baia lacrimilor și a spovedaniei. Să ascultăm de Hristos și să facem ce ne poruncește El. Să ne spălăm ochii sufletești, adică mintea, inima și voința prin rugăciune, pocăință și milostenii, și atunci ne vom vindeca sufletul ca și orbul din Evanghelie.

Viața pămîntească este scurtă și plină de suferință și amăgitoare, iar viața cerească este binecuvîntată și plină de fericire veșnică. Să părăsim păcatele care ne orbesc și neucid sufletul și să ne reîntoarcem la Hristos. Nu-i de ajuns să facem o cruce și să zicem: "Doamne, Doamne!" Ni se cere o profundă înnoire duhovnicească a vieții. Ni se cere să aruncăm de pe ochii sufletului tina patimilor de pînă acum, spălîndu-ne la apa Siloamului, adică la baia spovedaniei, apoi să intrăm sub ascultarea lui Hristos și a Bisericii pe care a întemeiat-o pe pămînt.

împietrirea inimii, slăbirea voinței și sectarismul, deznădejdea, mîndria, ura și mînia dintre oameni, divorțul, beția, lenea și altele. Toate nesimțire, iar trupul în boli grele și prin căință, spovedanie și înnoire sufletească, la osînda sufletului în

Dumnezeu și părăsește biserica secte religioase de tot felul, dacă la sfînta biserică, nu se roagă, nu

Smerindu-ne, rugîndu-ne, împăcîndu-ne unii cu alții, mergînd regulat la biserică, făcînd milostenie după putere, crescîndu-ne copiii în dreapta credință și în iubire de Dumnezeu, devenim creștini buni, fii adevărați ai Bisericii Ortodoxe și moștenitori ai împărăției Cerurilor. Amin. Hristos a înviat! (*paginiortodoxe2.tripod.com*)

Taina Spovedaniei in fiecare duminica la ora 10:30 inainte de Sfanta Liturghie, precum si dupa fiecare din slujbele din timpul saptamanii,

Amintiti in rugaciunile dumneavoastra pentru sanatate si pe **Alina, Cecilia, Angela, Simon, Constantin, Daniela, George, Evdochia-Marga, Maria, Dan-Victor, Doina, Dana.**

Happy Mother's Day !

Maica Domnului Hristos	Cînd în nor El a intrat
Este norul prea frumos,	L-a sfințit și luminat.
Nor în care s-a ascuns	S-a făcut lui și palat,
Soarele Hristos Iisus.	Ca pe tron, pe el a stat.
Maica Domnului e nor	Ea este norul sfințit
Prea frumos și prea ușor	Din care a răsărit.
Care pe Soare-a purtat	Hristos, Soarele cresec,
Și lumea a luminat.	Soarele duhovnicesc,
Ea este nor prea sfințit	Care-n lume a intrat
Ce pe Domnu-a odihnit	Și lumea a luminat.
Pe Soarele cel gândit.	Maica Domnului e nor
Acest Soare gânditor	Nor viu și-nțelegător
Prea slăvit și-nțelegător	Acest nor cu raze mii
	Luminează celor vii

Pr.Arh. Ilie Cleopa

Connection of St. Isaiah to Christ's miracle of healing the man born blind

St Isaiah was called to prophetic service during the reign of OZIAH [Uzziah], king of Judea, and he prophesied for 60 years during the reign of kings Joatham, Achaz [Ahaz], Hezekiah and Manasseh. The start of his service was marked by the following vision: he beheld the Lord God, sitting in a majestic heavenly temple upon a high throne. Six-winged Seraphim encircled Him. With two wings they covered their faces, and with two wings they covered their feet, and with two wings they flew about crying out one to another, "Holy, Holy, Holy Lord Sabaoth, heaven and earth are filled with His glory!" The pillars of the heavenly temple shook from their shouts, and in the temple arose the smoke of incense.

The prophet cried out in terror, "Oh, an accursed man am I, granted to behold the Lord Sabaoth, and having impure lips and living amidst an impure people!" Then was sent him one of the Seraphim, having in hand a red-hot coal, which he took with tongs from the altar of the Lord. He touched it to the mouth of the Prophet Isaiah and said, "Lo, this has touched thy lips, and will take away with thine iniquities, and will cleanse thy sins." After this Isaiah heard the voice of the Lord, directed towards him, "Whom shall I send, and who will go to this people?" Isaiah answered, "Here am I, send me" (Is 6:1 ff). And the Lord sent him to the Jews to exhort them to turn from the ways of impiety and idol worship, and to offer repentance.

To those that repent and turn to the true God, the Lord promised mercy and forgiveness, but punishment and the judgment of God are appointed for the unrepentant. Then Isaiah asked the Lord, how long would the falling away of the Jewish nation from God continue. The Lord answered, "Until the cities be deserted, by reason of there being no people, and the land shall be made desolate. Just as when a tree be felled and from the stump come forth new shoots, so also from the destruction of the nation a holy remnant will remain, from which will emerge a new tribe."

Isaiah left behind him a book of prophecy in which he denounces the Jews for their unfaithfulness to the God of their Fathers. He predicted the captivity of the Jews and their return from captivity during the time of the emperor Cyrus, the destruction and renewal of Jerusalem and of the Temple. Together with this he predicts the historical fate also of the other nations bordering the Jews. But what is most important of all for us, the Prophet Isaiah with particular clarity and detail prophesies about the coming of the Messiah, Christ the Savior. The prophet names the Messiah as God and Man, teacher of all the nations, founder of the Kingdom of peace and love.

The holy Prophet Isaiah had also a gift of wonderworking. And so, when during the time of a siege of Jerusalem by enemies the besieged had become exhausted with thirst, he by his prayer drew out from beneath Mount Sion a spring of water, which was called Siloam, i.e. "sent from God." It was to this spring afterwards that the Savior sent the man blind from birth to wash, and He restored his sight. By the prayer of the Prophet Isaiah, the Lord prolonged the life of Hezekiah for 15 years.

For the times and the events which occurred during the life of the Prophet Isaiah, see the 4th Book of Kings [alt. 2 Kings] (Ch 16, 17, 19, 20, 23, etc.), and likewise 2 Chr:26-32). (*www.oca.org*)

Despre Taina Spovedaniei

Arhim. Gavriil Stoica, Sfanta Manastire Zamfira

Trebuie sa stie crestinii ca toti trebuie sa ne spovedim, de voim sa ne mantuim; toti: de la mic la mare, de la "vladica la opinca", pentru ca toti gresim; nu este nimeni fara de pacat, cum ne invata Sfantul Ioan Evanghelistul: "Daca zicem ca pacat nu avem, ne amagim pe noi insine si adevarul nu este intru noi. Daca marturisim pacatele noastre, El credincios este si drept sa ne ierte noua pacatele si sa ne curateasca pe noi de toata nedreptatea" (I Ioan 1, 8-9).

Spovedania nu este legata de anumite termene sau soroace din cursul anului, ci ori de cate ori simtim nevoia de a ne usura sufletul de povara pacatelor; cu cat ne spovedim mai des, cu atat mai bine.

De obicei, spovedania este legata de posturi, inainte de Sfanta Impartasanie; dar este foarte bine ca toti sa se spovedeasca, chiar daca nu au voie intotdeauna si la Sfanta Impartasanie. Nu trebuie amanata aceasta datorie crestineasca - spovedania - pana in ultimele zile ale postului, cum se intampla de obicei, cand preotul este foarte aglomerat si cu sfinte slujbe deosebite, si apoi nu mai ramane nici timp suficient pentru implinirea canonului. Mai ales cei care nu s-au spovedit de multi ani (sau niciodata) trebuie sa vina cu mult timp inainte, chiar si intre posturi, ca sa faca o marturisire generala amanuntita si completa. Nu poti scapa in cateva minute de pacatele facute o viata intreaga. Daca ai spus la prima marturisire tot ce ai gresit din copilarie pana in prezent, ai fost adus la zi si dezlegat; nu trebuie sa le mai spui si la a doua spovedanie; ci la a doua spovedanie sa spui numai ce ai mai gresit de la spovedania dinainte, sau daca ai uitat ceva din urma, ceea ce este bine sa nu se intample niciodata; dar una este uitarea si alta evitarea din cauza rusinii, care ar fi o mare ispita/greseala, cu paguba sufleteasca. Cei care biruie cu barbatie rusinea, aceasta "mucenicie a rusinii", cum i-a zis un istet duhovnic, i se considera benefic pentru el, ca o parte din canon, si ferice de sufletul lui. Cu cateva zile sau macar cu cateva ore inainte de a merge pentru spovedanie, credinciosul trebuie sa se reculeaga, sa-si aduca aminte de pacatele facute de la ultima spovedanie si sa le noteze pentru sine pe o hartie; metoda foarte buna impotriva uitarii si chiar a rusinii. Daca vei birui acum rusinea in fata unui singur om (duhovnicul), care te ajuta si el prin intrebari si sfaturi sa te spovedesti bine (nu sa te rusineze, ci sa te salveze); care te iubeste si pretuieste ca pe un om salvat si mantuit, ferice de tine, frate crestine! Daca nu vei lepada rusinea aici, la spovedanie, pentru iertare si mantuire, o vei infrunta la ziua cea mare a Judecatii, in fata Dreptului Judecator maniat, in fata ingerilor si a tuturor sfintilor si a intregii omeniri adunate pentru judecata; dar atunci iti va fi spre rusine si osanda vesnica. Este in libertatea vointei tale sa-ti alegi una din doua. Pacatele bine spovedite, ispasite prin canon si indreptate si dezlegate de preotul duhovnic, nu se mai au in vedere, nu vor mai fi intrebate nici la Judecata de apoi, nici la vamile vazduhului.

Atunci, plin de mare bucurie te vei afla in ceata celor mantuiti, de-a dreapta Mantuitorului, si vei auzi fericita invitatie a Dreptului Judecator: "Veniti, binecuvantatii Tatalui Meu, mosteniti imparatia cea pregatita voua de la intemeierea lumii". Pentru cine tot amana spovedania/pocainta si moare nespovedit si neindreptat, faptul cantareste mai grav decat o moarte naprasnica: este o sinucidere.